

La meva protesta

No soc amic dels extremismes excitats. Entenc, però, que tots els pensars deuen ésser respectats, deuen ésser reconeguts, perquè la idea universal no serà mai d'un paral·lelisme prou ferm, per a implantar el pensament únic, ni amb comunisme, ni amb feixisme, ja que res neix igual ni creix igual per una disposició omnipotent: Déu per als catòlics; Natura per als laics; Alà per als mahometans...

Entenc que cap doctrina és fonamenta, precisament, en l'atac a una altra doctrina, ni cap de les protestes de germanor que llencen les institucions polítiques i religioses del món es basin en la bufetada al pròxim o a l'idea del pròxim. Els homes liberals volen la llibertat de pensar i la llibertat de deixar pensar. No altra cosa.

Per això protesto del fet següent: Fa uns dies que en un dels locals de cine de la nostra Vila, arràn de projectar-se la pel·lícula *La Cruz de la Humanidad*, i en ocasió d'una escena que representava una intervenció de Jesucrist, algú va xiular i va cridar d'una manera llastimosa i barroera, algú, ¡pobre algú! va insultar; algú, ignorant, va dir coses que podien i varen ofendre els sentiments del pròxim; algú —trista paradoxa!— pensant per protestes de republicanisme convençut, es va despenjar amb expressions que perjudiquen el liberalisme de la República.

Jo en protesto d'això: en protesto com protesto de les manifestacions anticatalanistes i antifeixistes, en el valor íntegre del seu nom; en protesto com protesto de tot acte que serveixi per atacar una idea.

Precisament el republicà vertader té l'obligació de reconèixer i respectar àdhuc al monàrquic més conseqüent. En el republicanisme hi caben les espiritualitats més controvertides. Per més República que hi hagi, Déu —si existís abans— existeix i és una bogeria pretendre allunyar-lo de la consciència dels seus creients, com ho sereia treure Alà de la consciència dels àrabs encara que al Marroc s'hi implantessin deu repúbliques seguides.

Han de saber els que atropellen o intenten atropellar la vocació dels demés, que l'atropellat té tant dret a pensar lliurement com ells, per més reaccionari i per més llibertari que sigui. La República és per a tothom: pels que creuen en Déu, pels que no hi creuen i pels que no creuen en res. Tan ciutadà és l'un com l'altre i deu ésser respectat tothom. Al que no li plagui l'idea d'un altre pot tapar-se les orelles o bé allunyar-se d'aquells antagonismes, però mai clavar garrotada al qui no pensi com ell.

Per això protesto d'uns crits

RAFEL VILÀ BARNILS